

Illustraties Cyprian Koscielniak

Kinderen zijn kwetsbaar, niet de huisartsen

Huisarts Klokke denkt dat de KNMG Meldcode Kindermishandeling van september 2008 is gebaseerd op de „veilige situatie van een arts in een ziekenhuis”, waar je als team een melding van kindermishandeling kunt doen (Opinie, 17 februari). Dit is een misverstand. De taak van het team is signaleren en casuïstiek bespreken, maar niet het gesprek met ouders aangaan. Ook in een ziekenhuis is het de individuele arts die meldt, zich tegenover de ouders daarvoor verantwoordt, en door ouders kan worden aangeklaagd. Wie het voor een mishandeld kind opneemt heeft dus moed nodig. Maar als een huisarts zich al bedreigd voelt door ouders, wat betekent dat dan voor een kind dat volledig van hen afhankelijk is? Dat betekent dat de (huis)arts die signalen waarneemt zelf stappen moet ondernemen. Niets doen is in strijd met de Meldcode en met de zorgplicht zoals vastgelegd in de Wet op de geneeskundige behandelingsovereenkomst (WGBO).

Klokke ziet een ruimere taak voor de jeugdarts omdat die alle kinderen ziet. Maar dat is op basis van vrijwilligheid, waardoor kinderen uit ‘risicogezinnen’ gemist kunnen worden. De jeugdarts kan met de huisarts overleggen, zo nodig ook zonder toestemming van ouders. Er kan dan gekeken worden wat de beste route is, waarbij de vertrouwensarts van het Advies- en Meldpunt Kindermishandeling (AMK) kan adviseren. Ook is er een zeer praktische uitwerking van de Meldcode, de ‘Handreiking’ van de Landelijke Huisartsenvereniging uit 2009 die daarbij kan helpen. Ik pleit voor ondersteuning van huisartsen, en voor het niet doorschuiven van het probleem naar een andere arts. De kinderen zijn kwetsbaar, niet de huisarts.

ANNE-MARIE RAAT

Voorheen huisarts, nu vertrouwensarts van het Advies- en Meldpunt Kindermishandeling te Utrecht

Er zijn valse en echte democratiseringstheorieën

Ik heb me afgevraagd of het hoofdredactioneel commentaar ‘Amerikaanse paradox’ van 19 februari naïef genoemd moet worden of een andere kwalificatie behoeft. De Amerikaanse politiek in het Midden-Oosten onder Bush wordt in het commentaar samengevat als een dominotheorie die tot doel had het hele gebied te democratiseren, om te beginnen in Irak.

En dan wordt gesteld: „Acht jaar lang kwam er van deze strategie niets terecht. Maar nu lijkt de theorie wel praktijk te worden.” Wordt in de laatste zin met ‘die theorie’, de theorie van Bush bedoeld? Krijgt Bush alsnog gelijk? Op z’n minst wordt dat gesuggereerd.

Het ontgaat de krant blijkbaar dat hier sprake is van twee tegengestelde democratiseringstheorieën, een valse en een echte. De eerste, die van Bush, was imperialistische machtspolitiek onder het mom van democratisering. De tweede, die we de afgelopen weken hebben gezien, was een poging tot echte democratisering: machtsverwerving door het volk zelf. Het is zelfs zo dat de ‘Bush-democratisering’ de echte democratisering onbewust heeft bevorderd en uitgelokt met de bezetting van Irak en Afghanistan, en de zichtbare onwil het Palestijnse vraagstuk op te lossen.

JURRIE REIDING
Nieuwegein

Gepensioneerde heeft recht op welvaartsvaste uitkering

Thomas Bakker en Ilja Boelaars menen dat prof. dr. Van Praag ten onrechte stelt dat in ons pensioenstelsel elke generatie voor haar eigen pensioen spaart (Opinie & Debat, 19 februari). Vervolgens stellen zij als een feit dat alle generaties samen één spaarpot hebben. Waarop dat gebaseerd is, wordt niet echt duidelijk. Wel duidelijk is dat de auteurs kennelijk niet begrijpen dat een pensioen eigenlijk net zo iets is als een kapitaalverzekering: je betaalt gedurende een bepaalde periode premie om na verloop van die periode een kapitaaluitkering te verkrijgen. En net zo min als een verzekeringsmaatschappij op het moment van de uitkering kan zeggen dat het kapitaal niet volledig wordt

uitgekeerd omdat een gedeelte van het geld nodig is voor de volgende generatie, zou een pensioenfonds dit kunnen doen.

Wellicht zijn deze Jonge Democraten geïnspireerd door oud-minister van Financiën Ruting (Opinie, 10 februari) die van mening was dat er wat uit de grote spaarpot van het ABP kon worden genomen omdat er veel meer in zat dan strikt noodzakelijk en daarmee de aanzet gaf tot de legitieme diefstal door de overheid in de jaren negentig van miljarden uit het ABP.

Prof. dr. Van Praag zegt in feite niets anders dan dat men – indien men een welvaartsvast pensioen wenst gebaseerd op de hogere levensverwachting – daarvoor moet betalen en als men daarvoor niet wenst te betalen de pensioenuitkering dan lager zal zijn. Het is dus niet zo dat de rekening voor de huidige pensioenen bij de jongeren wordt gelegd zoals de Jonge Democraten stellen. De pensioenen van de gepensioneerden zijn al door hen zelf opgebracht en zij hebben dus zelf recht op de welvaartsvaste uitkering zoals deze was afgesproken. Van Praag had gelijk.

J. VELDMAN
Delft

Waar is de VVD wat betreft binnenlandse privacy?

De opstanden in een aantal landen aan de Middellandse Zee lijken de VVD-Kamerleden Nicolai en Ten Broeke goed uit te komen om zich eens even als verdedigers van vrijheid en democratie te profileren (Opinie, 21 februari). De heren stellen dat de internetvrijheid ginds gewaarborgd moet worden. En: ‘geen filters naar dictaturen’.

Waar was de VVD als het ging om binnenlandse bescherming van de privacy? De Big-Brother-stroommeter, toch geen probleem voor de partij? Opslag van biometrische gegevens bij aanvraag nieuw paspoort? De VVD was er niet van meet af aan tegen. En de invoering van de ov-chipkaart met al zijn privacygevoelige registraties? Geen punt voor de VVD. Ten slotte is Nederland zo ongeveer kampioen telefoon- en internettappen, mede mogelijk gemaakt door de partij van Nicolai en Ten Broeke. De feitelijke daden van VVD in eigen land stellen dus bitter weinig voor als het gaat om de verdediging van de vrijheid en privacy van ons allen hier.

Volgens beide Kamerleden dient de EU „budget te reserveren voor de verdere ontwikkeling etc. van anti-censuursoftware” in relatie tot autoritaire regimes. Het is verkiezingstijd

en dan is stoere taal vrij gemakkelijk te formuleren. Zeker als het gaat over Verreweggistan.

F.M. BOON
Delft

Ook het mbo biedt een reële kans op succes op het hbo

Leerlingen met een vmbo-t-diploma (het vroegere mavo-diploma) dienen zonder restricties toegelaten te worden tot de vierde klas havo. Terecht pleit Ton van Haperen daarvoor op 21 februari. Echter, zijn artikel wordt ontsierd wanneer hij het middelbaar beroepsonderwijs attaqueert. Met zijn conclusie dat alleen havo een reële kans biedt op succes in het hoger onderwijs, slaat hij de plank mis.

Het merendeel van de gediplomeerde havisten stroomt, zoals bedoeld, door naar het hbo; van de mbo 4-gediplomeerden 50 procent. Havo is immers primair doorstroomonderwijs; het mbo is daarentegen ook beroepsgericht eindonderwijs.

De uitval in de hbo-propedeuse is 15 procent: voor havisten iets lager en voor mbo'ers iets hoger. Een verkeerde studiekeuze is een belangrijke oorzaak van uitval. De beslissing om vervolgens op te stappen is gemakkelijker voor mbo-gediplomeerden. Zij kunnen terugvallen op een afgeronde beroepsopleiding die gewaardeerd wordt op de arbeidsmarkt. Dit geldt niet voor havisten.

Het rendement van bachelorprogramma's: na vijf jaar heeft 53 procent van de havo-leerlingen een hbo-diploma tegenover 57 procent van de mbo'ers. Bij het rendement na acht jaar scoren de havisten iets beter. Geen aanleiding om minieme verschillen uit te vergroten.

Van belang is dat we verschillende leerroutes die naar hoger onderwijs leiden koesteren en verbeteren, willen we in Nederland de doelstelling van meer hoger opgeleiden bewerkstelligen. Dit geldt voor de wegen via havo en vwo, alsmede voor de weg via het mbo.

KAREL VISSER, WIL VAN ESCH
Onderzoekers Expertisecentrum Beroepsonderwijs

Rotterdam-Zuid heeft vooral tijd en geld nodig

Het hoofdredactioneel commentaar van 23 februari was gewijd aan „een van de meest problematische stadsgebieden die Nederland kent: Rotterdam-Zuid”. Het college van B&W krijgt het verwijt dat het in Rotterdam ontbreekt aan „een hardnekkig volgehouden aanpak, gekoppeld aan

een heldere visie waar het met het gebied naar toe moet”.

Dit commentaar doet geen recht aan al die mensen die bezig zijn om Zuid er bovenop te krijgen. De sociale wederopstanding van een stadsdeel kan alleen slagen op zeer lange termijn, met opeenvolgende colleges die zich niet laten ontmoedigen. Het Pact mag niet nu al worden afgeserveerd. Het is nog maar het begin. Men heeft op dit moment het meest last van de te weinig gedifferentieerde woningvoorraad. Die pas je niet in een vloek en een zucht aan. Rotterdam kan dat niet alleen, concludeerde het duo Deetman / Mans dan ook in hun rapport *Kwaliteitssprong Zuid*; het Rijk moet te hulp schieten. Het commentaar stelt dat „de gemeente weinig ander keuze heeft dan zich de bevoogding te laten welgevallen”. Maar wat is er mis met een voogd? Niets; hij moet liefdevol zijn en zijn portemonnee trekken. Minister Donner liet Rotterdam verweesd achter met de mededeling dat extra geld er niet in zit.

De ontwikkelingen op Zuid stopzetten is *penny wise, pound foolish*. Er zijn op het gebied van een gedifferentieerd woningaanbod al goede resultaten geboekt. In de oude havengebieden bijvoorbeeld. Zie het succes van Katendrecht. Voor de andere wijken kost dat meer tijd en meer geld. De ‘Zuiderlingen’ kijken hoopvol vooruit, hoewel ik moet toegeven dat het qua moraal zou helpen als de rest van Nederland dit stadsdeel niet laat vallen en de club van Zuid weer in het linkerrijtje zou verschijnen.
HARRY-JAN BUS
Directeur Theater Walhalla Katendrecht

Verbied koppen bij voetbal

Al jaren verbaas ik me over voetballers bij een interview na een wedstrijd. Niet alleen over wat ze zeggen – niets anders dan clichés – maar ook over hoe ze het zeggen. Met dikke tong, slecht gearticuleerd, alsof ze dronken zijn. Hebben zij wellicht hersenletsel opgelopen door de kopbal bij dat spectaculaire doelpunt? Een internetzoektocht leert dat de link tussen koppen en hersenletsel allang is gelegd.

Het artikel over Demy de Zeeuw (NRC Handelsblad, 22 februari) beschrijft een dispuut tussen clubarts Goedhart en specialist Matser over mogelijk hersenletsel van deze middenvelder. Demy krijgt zwarte vlekken voor zijn ogen na een kopbal. Van bokkers is allang bekend dat zij hersenletsel krijgen door de klappen tegen hun koppen. Waarom zou het effect van een voetbal anders zijn dan dat van een bokshandschoen? Ik pleit er daarom voor om het koppen bij het voetbal te verbieden. Waarom moet het kostbare hoofd worden blootgesteld aan kopknallers? We willen toch dat voetballers na hun – korte – voetbalcarrière nog een lang leven met intellectuele diepgang hebben? Een alternatief voor verbieden is wellicht een helm, maar alleen als een helm voldoende beschermt. Voetbalhelm als nieuw product. Maak hem hip – succes verzekerd.
ELLY WATERMAN
Woerden